

Anne Olmasam Bile

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Mayıs 2023

D/işlediğim bir vakittir bileğime konan acının açısı iken büyüyen açmaza her düştüğümde sınıandığıma vakıf...

Ülküm var benim ve muhteşem bir ülkem
Hani, bazen ölüm uykusuna dalmayı dilediğim
Hüznü işlediğim yüreğim var yüreğim
Tembihli olduğum kadar büyüklerimden
Sevginin dilemmasında büyüyen iman gücümde saklı iken
Dualarım
Bitimsiz duygularım
Göç vaktine var mı sahiden çok zaman?

Emsalsiz bir hüznle diktiğim söküklerim var, misal:
Meali kâh umut kâh ölüm kokan ve Rabbimle hemhal
İçimde saklı o devasa tarhta koşturan çocukluğumla iştigal
Öylesine derin ve büyük ki yaralarım
Yarıladığım olsa ne ki ömür?
Yarım kalmamak adına direndiğim
Canımdan dahi çok sevdiğim bir annem var benim...

Efsunlu imiş meğer sevgi
Hem ırkı da yok da dini de titri de tininde saklı
Bir buse gibi
Bir yemin gibi
Ruhuma konan kuşun dilinde
Şakıyan bir cümle değil sadece
Ya da sıradan bir kelime değil
Anne olmasam bile annemin annesiyim şimdi.

Günüm solgun bu gün
Yüreğimse defalarca yemedi mi vurgun?
Vurucu timi ömrün
Varsın olsun vurdumduymaz çoğu insan
Vara yoğa öfkeli nicesi
Ve işte bileğimdeki diş izi:
Sabitledim ben artık zamanı
Dönüşüm de yok bu yoldan.

Neferi olduğum masallarım var kahramanları iken
Bana hükmeden
Kalemimle dirayetimi sınarken evren
Direnc gösterdiğim acılar var ve vuku bulan
Sanrılar sancılarla dolu cihanın
Arka bahçesine inşa ettiğim cennetim de var:
İçinde açan çiçekleri kökünden sökmeden anneme sunduğum
Yüreğimden sızan yaşı ve yası koruyup da
Çorak toprakları suladığım
Sudan bahanelerle gidenler yok mu hele?

İman gücüm ve büyüyen sevdam
Yaralı yüreğimle koştüğüm kabrim var
Azat edilesi bir acı ki ve şiirlerim nasıl ki yanık kokar
Yanmadan kâinat
Yarılmadan yeniden yerküre ortadan,
Yâd ettiğim mazimde varsın saklı olsun güzellikler
Varsın düşmesin yakamdan insanların ettikleri sitem

Sinem yaralı

Yağmalanmış bir sözcük ise asla olmamalı aşk
Varsa yoksa evrenin neşri ve nesri
Beyitler yazılası
Bakaya kalsa bile hüzün
Ruhumun coğrafyasını yalayan dalgalar var
Dalgalı saçlarıma konan kar gibi
Dağınık hayatıma düşülen şerh gibi
Şiarım illa ki aşk ve sevgi
Umudun göçmediği
Göçük altında kalmayan içimdeki çocuğun enginliği...

Endamlı bir sevdam var benim
Vara yoğa öfkeli kimse
Bense
Vara yoğa sevgili sevdalı
Dirayeti sınana aciz bir kul olmanın meali
Varsın olsun yorgunluk
Varsın dağlar gibi büyüyen efkârım
Ben sevdiğim kadar insanım
Ve inandığım kadar
Kardığım şu ömür denen dergâhta salınan
Bir derviş misali
Zikrim iken ihanet etmeyen fıkrime
Firar ettiğim varsın olsun dünya denen cehennem
Sevgimle ve inancımle dönüştürdüğüm cennete
Sadık ve layık bir kul olmak adına Rabbime
Ve hayırlı bir evlat sancılı yüreğimle kendimden çok
Sevdiğim anneme hediyem olsun bu şiir...